

Sri Sathya Sai International Organisation

Avatar

Dagen for Avatarens erklæring 2021

STUDIEVEJLEDNING

TRO OG OVERGIVELSE

Dedikeret med kærlighed og taknemmelighed ved

Bhagawan Sri Sathya Sai Babas

lotusfødder i forbindelse med Avatarens bekendtgørelsesdag 2021

*Jeg beder jer kun om at henvende jer til Mig, når jeres sind trækker
jer ned i sorg eller stolthed eller misundelse. Giv Mig jeres sinds dybder
uanset hvor groteske, hvor ubarmhjertigt ødelæggende af tvivl eller skuffelser de end er.
Jeg ved, hvordan de skal behandles. Jeg vil ikke afvise jer,
Jeg er jeres mor.*

Sri Sathya Sai Speaks, bind 12/kap. 45

TRO OG OVERGIVELSE

Tro og overgivelse.....	4
Hvad er overgivelse?.....	5
Indstilling til overgivelse	6
Dårlige forbindelser forårsager tvivl.....	7
Udvikl tro på Gud	8
Hold fast ved jeres tro	9
En stærk tro er nok til at bringe Gud til den hengivne.....	10
Hvordan tjene?.....	11
Tjeneste gennem rigtig handling.....	12
Handling og ikke-handling.....	13
Overvind illusionen.....	14
At dedikere handling.....	15

TRO OG OVERGIVELSE

Ubetinget tro er meget afgørende, hvis I ønsker at opleve og erfare Gud. Der bør ikke være så meget som skyggen af tvivl. Den, der lever uden tro på det Guddommelige, er som et livløst lig. Jeg vil fortælle jer en historie for at illustrere troens kraft. En ung dreng plejede hver dag at gå fra sin landsby hen til skolen, som lå i en nærliggende by, og han var under vejs nødt til at gå igennem en skov til byen. Almindeligvis plejede han at komme hjem i god tid før solnedgang. En dag, skete der det, at han måtte gå fra skolen sent om aftenen, hvor mørket allerede var faldet på. Drengen var bange for at gå gennem skoven i mørke og fortalte sin mor, at han var bange for at gå ude om natten uden at have nogen at følges med. Hans mor sagde: "Hvorfor er du bange? Når du har brug for følgeskab så råb højt efter din bror. Han vil hjælpe dig." Drengen spurgte hende: "Hvem er min bror?" Moderen svarede: "Han er ingen anden end Herren Krishna. Gud er mor, far, lærer, bror, slægtning, ven og alt. Når som helst du har problemer, så tøv ikke med at kalde på ham efter hjælp." Drengen havde fuld tillid til sin mors ord. En anden dag var drengen igen på vej hjem fra skole sent om aftenen i mørket. Han råbte "Broder Krishna" Et øjeblik efter viste Krishna sig - i form af en ung fyr - foran drengen, og han sagde til ham: "Hvorfor er du bange, når Jeg er her? Jeg vil ledsage dig hjem." Han fulgte drengen hen til udkanten af landsbyen og forsvandt. Drengen fortalte sin mor, hvordan broderen havde hjulpet ham, som hun ganske rigtigt havde fortalt, og hun svarede: "Han hjælper ikke kun dig, men alle som søger hans hjælp". Lige fra det tidspunkt kaldte drengen altid på broderen, når han havde brug for hans hjælp, og Krishna svarede altid. Gradvis lærte han at være mere modig. Når I har ubetinget tro, vil Gud uden tvivl hjælpe jer og gøre jer frygtløse. Folk, der har tillid til Gud, vil aldrig blive svigtet. Men de, som er uden tro, vil lide.

Sri Sathya Sai Speaks, bind 27 (1994)

Spørgsmål

1. Fordybet i problemer glemmer vi somme tider at kalde på Gud. Alligevel får vi her en forsikring om, at Han altid vil være der for at vejlede os. Hvordan kan vi minde os selv om, at Gud altid er her for os?
2. Hvordan kan vi styrke vores tro dag for dag?

HVAD ER OVERGIVELSE?

Når vi forsøger at forstå betydningen af ordet overgivelse, vil I notere jer, at i begyndelsen startede Arjuna med at stille Krishna spørgsmål, idet han troede, at han brugte sin egen intelligens, sin egen iagttagelsesevne og sin egen evne til at kunne skelne mellem rigtigt og forkert. Han mente, at han brugte sin egen styrke. Fordi han stolede fuldt ud på sine egne evner og tænkte, at hans egne kræfter gjorde ham i stand til at brillere og overgå Guds kræfter, bragte han derved sig selv i vanskeligheder og var ikke i stand til at beslutte, hvad han skulle gøre, og hvad han ikke skulle gøre. Lige så snart Arjuna opdagede, at det ikke var muligt at bevæge sig fremad eller endda gå tilbage; - Ja faktisk, da alle hans handlinger gik i stå, vendte han sig mod Herren Krishna og sagde: ”Jeg vil tage imod dine ordrer, jeg er ikke i stand til at beslutte, hvad jeg burde gøre. Jeg er parat til at adlyde dig og udføre, hvad du end ønsker, jeg skal gøre, og jeg vil udføre det med hele mit hjerte.” Således overgav han sine tanker, ord, handlinger og alt fuldstændig til Gud. En sådan overgivelse er Bhagavad Gitaen’s lære.

Summer Showers, 1972

Spørgsmål

1. Hvordan kan vi gladelig acceptere alt, som vi møder på vores vej (i den sande overgivelsens ånd)?
2. Hvordan nærer og bevarer man troen på Gud?

INDSTILLING TIL OVERGIVELSE

Lakshmana er et storslået forbillede på, hvordan man skal forholde sig til overgivelse. Da Rama, Sita og Lakshmana drog ud i skovene og kom til Chitrakoot, sagde Rama til Lakshmana: ”Jeg føler mig træt, og Sita er også træt. Det er bedst, at vi bliver her et stykke tid. Så, jeg vil gerne have, at du bygger en hytte, hvor vi kan bo i længere tid, om nødvendigt i en periode på hele 10 år. ”Du kan bygge hytten på et hvilket som helst sted efter dit eget valg.” Da Lakshmana hørte disse ord, følte han sig såret og bøjede sit hoved i vemod. Kun det - og Sita spurgte Lakshmana: ” Hvorfor er du så bestyrtet, Lakshmana? Din bror talte ikke på nogen måde hårdt til dig. Hvorfor har du den følelse?” Lakshmana sagde: ”Har jeg nogen sinde haft noget valg selv? Jeg forlod min mor, kone og alle livets bekvemmeligheder og ledsagede jer begge for at tjene. Jeg har overgivet mig selv til Rama. Hvor er spørgsmålet om mit valg? Ramas bud er det, jeg ønsker at udføre. Når det er således, hvordan kan jeg da modstå den påvirkning, at Rama beder mig om at bygge hytten på et sted efter mit valg?” Rama forstod Lakshmana’s hellige følelser og hans sande indstilling til overgivelse og udpegede selv stedet.

Sri Sathya Sai Speaks, bind 31 (1998)

Spørgsmål

1. Hvordan kan vi udvikle vores tro i en sådan grad, at vi ubetinget adlyder hvert eneste af Guds ønsker?
2. Hvilke trin i vores hverdag må vi tage for at sikre, at vi - i alle de beslutninger vi træffer - søger Hans velsignelse og godkendelse, inden vi udfører vores opgaver?

DÅRLIGE FORBINDELSER FORÅRSAGER TVIVL

Når man overgiver sig, bliver den hengivne - alt efter omstændighederne - udsat for nogen tvivl og sindsbevægelse. Som for eksempel i fortællingen om Rama, da Rama og Lakshmana begav sig ud for at lede efter Sita, hvor Lakshmana pludselig følte sig træt, og sagde til Rama, at han havde fået nok af al den søgen efter Sita og gerne ville tilbage til Ayodhya, for at få et mere bekvemmeligt liv. Rama smilede og sagde: ”Lad os fortsætte. Jeg vil forklare alt senere.” Hvordan kunne Lakshmana - som tidligere havde erklæret, at Rama var alt for ham, og at han ikke ville leve uden Rama bare et øjeblik – pludselig udvikle denne holdning? Hvordan opstod denne interesse for fysiske bekvemmeligheder?

Efter de havde gået endnu et stykke vej, satte de sig under et træ. I det øjeblik følte Lakshmana pludselig jag af angerens smerte. Han blev klar over sin fejltagelse, greb fast om Ramas fødder og sagde: ” Bror! Tilgiv mig for det jeg sagde. Jeg kan ikke forstå, hvordan disse dårlige tanker kom til mit sind. Hvad er årsagen?” Da svarede Rama: ”Lakshmana! Det område, vi lige før gik igennem, var Shuurpanakha’s tilholdssted, hun plejede at hvile sig der under træet. Det sted var overbelastet med alle hendes onde kvaliteter. Disse vibrationer fremkaldte de dårlige tanker i dig. I det øjeblik du fjernede dig fra stedet, gjorde din iboende gode natur sig gældende.” Lærestregen i forbindelse med denne hændelse er, at folk er nødt til at være forsigtige med hensyn til deres forbindelser til bestemte steder eller personer. Undgå dårligt selskab. Hold jer væk fra steder, hvor onde kvaliteter har overhånd. Vibrationerne fra et sted påvirker de personer, som færdes der.

Sri Sathya Sai Speaks, bind 28 (1995)

Spørgsmål

1. At være omgivet af gode mennesker er virkelig Guds nåde. Hvordan sikrer vi os, at vi altid forbliver i godt selskab?
2. Hvordan kan vi leve et forbilledligt liv og blive godt selskab for andre?

UDVIKL TRO PÅ GUD

Tillid er den allerførste kvalitet, som mennesket arver ved fødslen. Som det første, udvikler barnet tillid til sin mor. Måske skælder hun ud eller slår – men alligevel forbliver troen og tilliden til moderen fast. Det er storheden ved en moders kærlighed. Mennesket bør udvikle lige så meget tro på Gud, som det har på sin mor. Men beklageligvis mangler mennesket en sådan fast tro på Gud.

I dag har mennesket tillid til alt i den objektive verden. For eksempel, når en nyhed dukker op i avisen om, at den og den døde i Rusland under de og de omstændigheder, tror vi på nyheden uden skygge af tvivl. Hvordan kunne vi tro på den nyhed? Hvem bragte den nyhed til os? Det var kun gennem avisen. Vi er i stand til at tro på aviserne, men vi er ikke i stand at tro på en erfaring udsprunget af den evige sandhed og dens praksis i hverdagen. For at udvikle en stærk tro på den evige sandhed er vi nødt til at fremelske ædle kvaliteter. Det er vores første pligt. Ved at gøre dette, forøges vores tro på Gud.

I vore dage, ser vi uheldigvis bort fra vores tro på Gud, og tror på det, som andre siger. Derved bevæger vi ud på den forkerte vej. Vi er nødt til først at udvikle selvtillid. Kun da, kan vi udvikle tro på alle aspekter af Guds skabelse.

Sri Sathya Sai Speaks, bind 37 (2004)

Spørgsmål

1. Hvilke skridt skal vi tage for at fremelske ædle kvaliteter?
2. Hvordan kan vi udvikle absolut tillid og tro på Guds ord?

HOLD GODT FAST VED JERES TRO

Kun gennem tro, kan I opnå hvad som helst i livet. Selv nu, er der adskillige folk, der har haft fremgang i livet med en fast tro på Jesus. Nogle mennesker udvikler tro og tillid, når deres ønsker bliver opfyldt. Hvis deres ønsker ikke bliver opfyldt, mister de troen. Denne livsindstilling er ikke god. Hold jeres tro stabil, uanset om jeres ønsker bliver opfyldt. Bevar omhyggeligt jeres tro. Tro kan udrette mirakler. Den kan gøre en blind person seende, få en døv til at tale. Tvivl ikke et øjeblik på troens kraft. Nogle hændelser, som sker i denne verden, vil måske ryste jeres tillid til Gud. Men hvis I holder godt fast ved jeres tro, vil I frimodigt kunne møde en hvilken som helst situation.

Det er absolut nødvendigt at have en sådan stærk tro på Gud. Dette er ikke noget man kan gå på kompromis med. Nogle mennesker beder: ”Swami, giv mig en dyb tro”. Men det er ikke en handel, hvor man giver og modtager. I er selv nødt til at udvikle tro. Hvis I er sultne, er I nødt til at spise mad for at stille jeres sult. Det er jer, der er nødt til at tage medicin for at helbrede jeres sygdom. På samme måde er I nødt til - med kærlighed - at udvikle jeres tro på Gud.

Sri Sathya Sai Speaks, bind 29 (1996)

Spørgsmål

1. Hvordan kan vi udvikle urokkelig tro på Gud trods udfordringer og vanskeligheder?

STÆRK TRO ER NOK

TIL AT BRINGE GUD TIL DEN HENGIVNE

Egoisme er den absolut største fjende, som må overmandes og ødelægges. Da Rama fortsatte sin vandring og gik fra den ene eremitbolig til den anden i skovene, gjorde vismændene, der forventede et besøg af Ham, detaljerede forberedelser til at modtage Ham; de forberedte lister med klagepunkter, som skulle fremlægges for Ham, og håbede på at vinde Hans nåde gennem konkurrencepræget pragt, overdreven smiger, og fremvisning af overlegen askese! Den gamle kvinde, Shabari, som var tjenestegørende for vismanden Mathanga, fik af sin døende mester at vide, at Rama ville komme deres vej, og derfor længtes hun inderligt efter, at hun måtte leve, indtil hun kunne vaske Ramas lotusfødder med sine tårer. Vismændene talte hånligt om hendes skamløshed og lo ad hendes tåbelige håb. Rama besøgte de egoistiske asketers eremitbolig på sin vej; de læste højt fra de velkomstdigte, de havde forfattet; de fremlagde et bønsskrift i hvilket de havde lavet en liste over de grusomheder, som dæmonerne havde begået; de klagede over at vandet i floden, som var deres eneste forsyningskilde, var blevet forurennet og udrikkeligt. Rama svarede dem, at vandet ville blive rent og drikkeligt igen, så snart de stoppede med at håne Shabari og begyndte at værdsætte hendes enkle, oprigtige længsel efter Gud. Shabari havde en stærk og fast tro; det var nok til at bringe Rama til hendes ydmyge hytte. Askese, lærdom, magt, autoritet, erfaring, rigdomme - disse er hindringer, der vanskeliggør tilegnelsen af den enkle, oprigtige tro, som Gud vil acceptere.

Sri Sathya Sai Speaks, bind 8 (1968)

Spørgsmål

1. Hvilken forbløffende tro på sin mester, som Shabari udviste! Hvordan kan vi udvikle en sådan stærk tro, at vi længes efter at følge hele Hans lære og anvisninger?
2. Hvordan kan vi udvikle en sådan begejstring?

HVORDAN TJENE?

Hvis I skeler til frugterne af jeres handlinger, er I tilbøjelige til at blive påvirket af bekymring, ængstelse og rastløshed. Spørgsmålet kan opstå: Hvis frugterne må opgives, hvordan kan man da klare at leve? Men hvorfor denne svaghed i hjertet, denne nervøsitet? Han - som har forsikret jer om, og givet jer modet ved at sige: ”Jeg vil sørge for jeres trivsel” - vil helt sikkert drage omsorg for dette. Han vil give jer måden og midlerne. Alt, hvad I må overveje er: Hvad er vigtigst - et lykkeligt liv eller frigørelse fra cirklen af liv og død?

Gita Vahini, Kapital 5

Spørgsmål

1. Hvordan kan vi opgive frugterne af vores handlinger, når handlingerne det meste af tiden udføres for frugterne?
2. Forklar ”Jeg vil sørge for jeres trivsel ” fortæl om oplevelser hvor Swami har sørget for jer, specielt når I arbejder på at fremme Hans mission.

TJENESTE GENNEM RIGTIG HANDLING

”Når Dharma (ret adfærd) - som er fastsat - svinder, inkarnerer Jeg i menneskelig form fra tilstanden af formløshed, for at genoplive den, beskytte den og spare de gode for frygt” sagde Krishna. Ser I, denne erklæring kan forårsage nogle betænkeligheder. I kan spørge: Vil det almindelige menneske da ikke konkludere, at dharma har tilbøjelighed til at svækkes og opløses? Vil de da ikke fordømme dharma som værende hverken evig eller sand?

Men ser I. - I vil først begribe, hvor betydningsfuld opgaven med at beskytte dharma er, når I overvejer dens oprindelse og formål.

Gud skabte denne verden af forandring på Sit eget initiativ, og Han fastsatte forskellige regler og love for dens opretholdelse og problemfrie forløb. Der var retningslinjer for korrekt handling for alle væsener. Disse former dharma.

Gita Vahini, kapitel 7

Spørgsmål

1. Forklar betydningen af dette begreb i forhold til udførelsen af ens dharma.
2. ”I vil først begribe, hvor betydningsfuld opgaven med at beskytte dharma er, når I overvejer dens oprindelse og formål.” Vær venlig at forklare.

HANDLING OG IKKE-HANDLING

Arjuna! Folk er kun berettiget til at blive kaldt skriftkloge, hvis de klart har forstået forskellen på handling (karma) og ikke-handling. Hvis de kun har fyldt deres hoveder helt op med det, som de har læst i bøger, er de ikke skriftkloge. Den skriftkloge må have et intellekt, der skænker sandhedens klarsyn. Når det syn opnås, bliver al handling ineffektiv og harmløs. Visdommens ild har kraften til at fortære og brænde handling (karma). Nogle mennesker siger, at en vis person nødvendigvis må lide for konsekvenserne af handlinger i tidligere liv; de kan ikke undslippes. Denne konklusion bliver draget af andre folk; det er ikke den vise persons oplevelse. Den vise person kan fremstå for andre som værende en, der høster frugten af tidligere handlinger, men den vise person er upåvirket.

Gita Vahini, kapitel 10

Spørgsmål

1. Hvordan kan vi omsætte det, vi forstår fra de hellige skrifter, til daglig brug?
2. Visdommens ild har kraften til at fortære og brænde handling (karma) - forklar denne erklæring.

OVERVIND ILLUSIONEN

At tro, at det universelle - som I er - er begrænset til og genstand for alle disse verdslige kendetegn - det er en illusion. Men husk på - illusionen tør ikke nærme sig enhver, der har søgt tilflugt i Mig. For dem, som fæstner deres opmærksomhed på illusionen, virker den som et kæmpe hav af forhindringer. Men for dem, der har fæstnet deres opmærksomhed på Gud, vil illusionen vise sig som Gud! Illusionens forhindring kan overvindes ved enten at udvikle en holdning af enhed med det uendelige, ubegrænsede – Gud - eller med en indstilling på fuldstændig overgivelse til Herren. Den første kaldes visdommens yoga; den anden hengivenhedens yoga.

Gita Vahini, kapitel 13

Spørgsmål

1. Det virker som om vores største udfordring er at overvinde illusionen. Forklar med praktiske eksempler, hvad der menes med illusion.
2. Hvordan kan vi altid huske Gud og fuldstændig overgive os til Ham?

AT DEDIKERE HANDLING

“Gør alt i en dedikeret ånd til ære for Gud, for kun sådanne handlinger når Mig”. Dette rejste tvivl i Arjunas sind. Han spurgte: ”Krishna! Du siger, at du ikke gør nogen forskel, at du ikke har hverken ven eller fjende. Hvorfor er nogen da lykkelige og andre ulykkelige, nogle stærke i krop og sind og andre svage og sygelige, nogle fattige og andre rige? Hvad er årsagen bag alt dette? Når du selv er hævet over nogen som helst forskel af den slags, hvorfor kan du da ikke sørge for, at alle forbliver i samme tilstand? Når man ser på kendsgerningerne, som de ser ud, er det vanskeligt at tro, at du ser på alle uden forkærlighed for nogen.” Krishna lo af denne ”tvivl” - som bekymrede Arjuna! ”Jeg giver udelukkende udtryk for sandheden. Jeg ”tilpasser” ikke Min tale for at få jeres accept eller afstandtagen; Jeg bliver ikke opstemt, når I accepterer eller nedtrykt, når I tager afstand. Jeg er den samme i alle. Men alle er ikke den samme i Mig.

Gita Vahini, kapitel 20

Spørgsmål

1. Hvordan kan vi altid være **S**anddru, **A**utentiske og have den højeste **I**ntegritet (SAI)?

Folk engagerer sig i det store og hele kun i handlinger, der er tilskyndet af ønsket om at høste fordel af resultaterne. De trækker sig tilbage fra handlinger, der ikke giver nogen fordele. Men Gita'en forkaster begge indstillinger. For uanset om det har konsekvenser eller ej, kan man ikke undslippe forpligtelsen til at være aktiv. Folk kan ikke fuldstændig opgive handlinger. Hvordan kan de da undgå at blive fanget i nettet af konsekvenser? Gita'en vejleder os i at opgive al tilknytning til frugten af handling som den højeste spirituelle disciplin skabt til dette formål. Hvad enten noget er ønsket eller afvist, håbet på eller ej, ender alle handlinger med en eller anden konsekvens, hvis ikke øjeblikkeligt da i det mindste efter nogen tid. Det er uundgåeligt. Konsekvensen kan være god eller ond, men hvis handlingen er dedikeret til Herren, vil ingen af delene påvirke den - der handler. Ved denne sakramentale dedikation forvandles handlingen til et højere niveau og gøres guddommelig, hellig, ukrænkelig. På den anden side vil handlinger, der udføres under egoets inspiration, være fyldt med tilknytning.

Gita Vahini, kapitel 27

Spørgsmål

1. Forklar dette begreb i forhold til den måde, hvorpå man bør forholde sig til arbejde.
2. ”Ved denne sakramentale dedikation, forvandles handlingen til et højere niveau og gøres guddommelig, hellig, ukrænkelig”. Hvordan gør vi dette ideal til en levende virkelighed?

Sri Sathya Sai Scriptural Studies Committee
© 2021 Sri Sathya Sai International Organisation
All Rights Reserved
sathyasai.org